

4. Cuda Jezusa Mt 8,1-9,8 i 9,18-38 (wybór)

Każdego dnia rozpoczynaj Lectio Divina modlitwą do Ducha Świętego.

Dzień 1. Przeczytaj Mt 8,1-13

Jezus głoszący na Górze Błogosławieństw Dobrą Nowinę o Królestwie Ojca, w którym każdy człowiek jest umiłowanym dzieckiem Bożym – po zejściu z Góry **czyni to, co głosi**. Czyni to, co po ludzku niemożliwe - czyni cuda dając trędowatym, grzesznym i cierpiącym nowe życie i przywracając godność dziecka Bożego.

„*Chcę*” – Pan od zawsze chce oczyścić nas z tego, co w nas „*trędowate*” - grzeszne, chore, poranione - oczyścić z tego co nas oddziela od Boga i naszych sióstr i braci. Oczekuje tylko, byśmy i my chcieli. Cuda są owocem słuchania Jezusa – Żywego Słowa, które ma moc przemiany serca tak, abyśmy i my chcieli.

Każdy cud ma głębsze znaczenie niż to, co widzialne, co namacalne; jest znakiem czegoś ważniejszego. Uzdrowienie trędowatego jest znakiem daru nowego życia Syna, który pokonał śmierć; uzdrowienie sługi setnika jest znakiem wiary w Słowo – źródło nowego życia.

Dzień 2. Przeczytaj Mt 8,14-17

Uzdrowiona teściowa Piotra wstaje i służy Panu; ten cud jest znakiem nowego życia, w którym jesteśmy zdolni do miłowania i służenia tak, jak Jezus.

Cuda są znakami potęgi Boga, jednak jest to władza całkiem inna niż władza ludzka. Potęga Boga objawia się w miłości i miłosierdziu. Jezus, Syn równy Ojcu, stał się Sługą, aby służyć nam wszystkim; na Krzyżu zapłacił za całe nasze zło. Jego moc jest mocą płynącą z tajemnicy Krzyża: „*w Jego ranach jest nasze uzdrowienie*” (Iz 53,5b).

Pan spieszy dzisiaj, aby i nam służyć darem uzdrowienia, abyśmy, stawali się Jemu podobni - zdolni miłować, zdolni służyć braciom. Dar Ducha Syna *uzdalnia nas do czynienia innym tego, co byśmy chcieli, aby inni nam czynili* (por. Mt 7,12).

Dzień 3. Przeczytaj Mt 8,18-27

Przeprawa z Jezusem na *drugą stronę* to obraz ludzkiego bytowania z wszystkimi jego trudami, chorobami.... - przeprawa aż do domu Ojca.

Wiara w Słowo Pana uzdalnia nas do porzucenia naszych zabezpieczeń (*nory, gniazda*), schematów myślowych (*umarli*) i uzdalnia nas do pójścia za Nim.

Paradoksalnie, skrajne, ujawniające naszą małość sytuacje, pobudzają wzrost naszej wiary. Krusząc fałszywe nadzieje pozostawiają tę jedyną nadzieję, która nigdy nie zawodzi. Wtedy zwracamy się do Pana, Tego, który może wszystko.

Dzień 4. Przeczytaj Mt 9,1-8

Cud odpuszczenia grzechów, Boże przebaczenie jest cudem większym niż uzdrowienie z paraliżu fizycznego, cudem większym od wskrzeszenia; uzdrowiony czy wskrzeszony musi przecież kiedyś umrzeć.

Odpuszczenie grzechów - jest uzdrawianiem naszej duszy i naszego serca z paraliżu duchowego spowodowanego grzechem; jest stwarzaniem nas na nowo mocą Ducha Świętego na podobieństwo Jezusa Chrystusa – darem nowego życia, które prowadzi do życia wiecznego.

Odpuszczenie grzechów otrzymujemy za darmo. Syn Człowieczy, zamiast osądzać – uniewinnia, zamiast potępiać – przebacza, zamiast karać – bierze karę na siebie. Dlatego będzie sądzony, skazany i ukarany na krzyżu, z którego wszystkich nas uniewinni, wszystkim przebaczy i wszystkich uwolni od kary.

Dzień 5. Przeczytaj Mt 9,18-26

Jezus jest jakby „bezbronny” wobec głębokiej wiary, która całą nadzieję w Nim pokłada. Uzdrowiająca moc wypływa z Pana, jakby niezależnie od Jego woli, gdy kobieta z wiarą dotyka Jego płaszcza; w wierze nasza wola staje się jednym z wolą Pana.

Wiara jest „dotknięciem” Jezusa, Pana życia i spotkaniem z Jego dotknięciem, które zawsze jest darem życia. Słowo Pana jest także dotknięciem – dotyka naszego serca i je przemienia.

Dzień 6. Przeczytaj Mt 9,27-34

Wiara jest wzrokiem, niewiara ślepotą. Jezus uzdrawia naszą ślepotę abyśmy patrzyli na wszystkie rzeczy Jego oczami i Jego sercem. Kto posiada oczy i serce Syna zamiast ciemności własnych lęków wszędzie dostrzega miłość Ojca. Uzdrawiony ze ślepoty i niemoty może wyrażać radość, że zobaczył, usłyszał i dotknął Słowa życia.

Ślepi i niemi oświeceni przez Słowo stają się światłem świata (Mt 5,14) i są posłani aby głosić wielkie dzieła Boga.

Bóg chce, aby wszyscy byli zbawieni, a Jego Słowo zawsze dokonuje to, co wyraża. Jednak żaden dar nie dociera do tego, kto nie chce go przyjąć.

i

ⁱⁱ Opracowano dla wspólnoty Nowe Jeruzalem na podstawie książki O. Silvano Fausti SJ „Wspólnota czyta Ewangelię według Świętego Mateusza”.